

2. Suma przeznaczona z funduszu zakładowego na nagrody pieniężne nie może przekraczać 7% osobowego funduszu płac planowanego na 1957/1958 r.

§ 4. Pokrycie finansowe utworzonego funduszu zakładowego stanowią środki z zysku rzeczywistego lub z nadwyżki finansowej powstałej ze zmniejszenia planowanej straty. W razie braku pokrycia finansowego z powyższych źródeł uzupełnienie pokrycia następuje z budżetu w ramach rocznego rozliczenia wynikowego.

§ 5. 1. Fundusz zakładowy podlega zatwierdzeniu przez właściwą jednostkę nadrzędną najdalej w ciągu 30 dni od daty przyjęcia i zatwierdzenia rocznego sprawozdania finansowego. Przed zatwierdzeniem wysokości funduszu zakładowego jednostka nadrzędna obowiązana jest skontrolować prawidłowość bilansu i obliczenia wysokości tego funduszu. W razie stwierdzenia okoliczności wymienionych w § 2 ust. 3 i 4 jednostka nadrzędna obowiązana jest skorygować podstawę obliczenia funduszu zakładowego lub wydać decyzję pozbawiającą gospodarstwo prawa do utworzenia funduszu zakładowego.

2. O podziale części środków przeznaczonych z funduszu zakładowego na nagrody i na cele socjalno-bytowe decyduje ogólne zebranie załogi na wspólny wniosek kierownika gospodarstwa, rady robotniczej i rady zakładowej bądź na wniosek kierownika gospodarstwa i rady zakładowej, jeżeli nie ma rady robotniczej.

3. Prawo uczestniczenia w wypłatach nagród ze środków funduszu zakładowego posiadają wszyscy pracownicy fizyczni i umysłowi, stali i sezonowi, zatrudnieni w danym gospodarstwie co najmniej w okresie 6 miesięcy roku gospodarczego 1957/1958.

4. Prawa do nagrody z funduszu zakładowego powinni być pozbawieni ci pracownicy, którzy przez nieprzestrzeganie regulaminów pracy i zaniechanie swych obowiązków nie przyczynili się do osiągnięcia poprawy wyników rocznej działalności. Decyzję w tej sprawie podejmuje ogólne zebranie załogi.

5. Podziału funduszu zakładowego w części przeznaczonej na nagrody dokonuje się zasadniczo proporcjonalnie do uzyskanego wynagrodzenia poszczególnych pracowników lub według innego sposobu ustalonego przez ogólne zebranie załogi.

§ 6. Fundusz premiowy, o którym mowa w § 1 ust. 2, tworzy się niezależnie od funduszu zakładowego w gospodarstwach i niezależnie od wykazanego w bilansie zbiorczym za rok 1957/1958 wyniku rocznej działalności gospodarstw.

§ 7. 1. Fundusz premiowy tworzy się w wysokości: 0,3% sumy wartości faktycznej sprzedaży produkcji towarowej netto dokonanej przez gospodarstwa, które nabyły uprawnienia do funduszu zakładowego,

1,3% sumy wartości faktycznej sprzedaży produkcji towa-

rowej netto dokonanej przez gospodarstwa, którym nie przysługuje prawo do funduszu zakładowego.

2. Wartość faktycznej sprzedaży produkcji towarowej netto oblicza się według zasad ustalonych w § 2 ust. 2.

§ 8. 1. Fundusz premiowy utworzony według zasad ustalonych w § 7 stanowi dodatkową rezerwę środków w dyspozycji jednostki nadrzędnej przeznaczoną dla tych gospodarstw, które:

- 1) nie nabyły uprawnień do utworzenia funduszu zakładowego z powodu szczególnie trudnych warunków pracy,
- 2) utworzyły fundusz zakładowy w niedostatecznej wysokości w stosunku do warunków i wkładu pracy załogi.

2. Kwota przyznana gospodarstwu z funduszu premiowego łącznie z kwotą utworzonego funduszu zakładowego nie może przekraczać 8,5% osobowego funduszu płac planowanego na 1957/1958 r., przy czym suma nagród wypłaconych z tych funduszy nie może przekroczyć 7% planowanego funduszu płac.

§ 9. Pokrycie finansowe utworzonego funduszu premiowego stanowią środki z budżetu Państwa.

§ 10. 1. Dla gospodarstw określonych w § 8 ust. 1 pkt 1 jednostki nadrzędne mogą wydzielić 10% ogólnej sumy funduszu premiowego. Podział tej części funduszu między gospodarstwa następuje przez jednostkę nadrzędną w porozumieniu z inspektoratami państwowych gospodarstw rolnych.

2. Z pozostałej części funduszu premiowego jednostka nadrzędna może powiększać fundusz zakładowy w gospodarstwach określonych w § 8 ust. 1 pkt 2. Podział tej części funduszu powinien być dokonywany według zasad ustalonych na naradach w poszczególnych jednostkach nadrzędnych z udziałem przedstawicieli gospodarstw i okręgowych zarządów Związku Zawodowego Pracowników Rolnictwa. Ustalone na naradach zasady podziału funduszu premiowego powinny uwzględniać specyficzne warunki pracy, strefy trudności działania gospodarczego i inne warunki szczególne, uzasadniające przyznanie gospodarstwu dodatkowych środków z funduszu premiowego. Zasady podziału funduszu premiowego wymagają zatwierdzenia przez Ministerstwo Rolnictwa w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Rolnictwa.

3. Jeżeli z części funduszu przypadającego na uzupełnienie funduszu zakładowego pozostaną nie wykorzystane środki, to jednostka nadrzędna może je przeznaczyć na powiększenie części funduszu określonej w ust. 1.

§ 11. Ministerstwo Rolnictwa wyda przepisy szczegółowe regulujące tryb wykonania przepisów niniejszej uchwały, a w szczególności sposób obliczania stosunku wyników osiągniętych do planowanych.

§ 12. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z ważnością na rok gospodarczy 1957/1958.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW

z dnia 31 grudnia 1957 r.

w sprawie oznaczania artykułów wprowadzanych do obrotu.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz zarządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 stycznia 1957 r. w sprawie zlecenia Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów czasowego wykonywania niektórych uprawnień Prezesa Ra-

dy Ministrów (Monitor Polski Nr 9, poz. 65 i Nr 55 poz. 344) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Na artykułach wprowadzanych do obrotu w kraju przez przedsiębiorstwa przemysłowe i rzemieślników należy zamieszczać trwałe oznaczenie zawierające:

- 1) nazwę i siedzibę przedsiębiorstwa, które artykuł wyprodukowało,

- 2) nazwę artykułu lub symbol,
- 3) wielkość, rozmiar lub ilość (długość, objętość, ciężar netto),
- 4) cenę detaliczną,
- 5) jakość (gatunek), o ile artykuł produkowany jest w różnych gatunkach,
- 6) inne oznaczenia (data produkcji, skład chemiczny itp.), jeżeli to jest istotne dla oceny jakości artykułu.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również odpowiednio do przedsiębiorstw, które artykuły paczkują lub dokonują ich rozlewu albo wprowadzają do obrotu artykuły importowane lub przeznaczone początkowo na eksport.

3. Na artykułach, wyprodukowanych przez jednostki gospodarki uspołecznionej, oprócz oznaczeń określonych w ust. 1 zamieszcza się znaki kontroli jakości, jeżeli zamieszczenie tych znaków zostało przewidziane w szczególnych przepisach.

4. Przepis ust. 1 pkt 1 nie ma zastosowania do artykułów oznaczanych znakiem towarowym.

§ 2. 1. Artykuły, które nie są sprzedawane ludności, mogą zawierać oznaczenie określające tylko nazwę i siedzibę przedsiębiorstwa (§ 1 ust. 1 i ust. 2), jeżeli pozostałe dane, wymienione w § 1 ust. 1 pkt 2—6, zamieszczone zostały w fakturze, specyfikacji itp.

2. Ministrowie, kierownicy urzędów centralnych oraz centralne organizacje spółdzielcze mogą w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego zwolnić podległe jednostki od obowiązku stosowania niektórych oznaczeń również w innych przypadkach niż określone w ust. 1.

3. Zwolnień, o których mowa w ust. 2, prywatnym przedsiębiorstwom przemysłowym i rzemieślnikom może udzielać Minister Przemysłu Drobniego i Rzemiosła, a prywatnym przedsiębiorstwom handlowym — Minister Handlu Wewnętrznego.

§ 3. Jeżeli oznaczenie artykułu w sposób określony w § 1 nie jest możliwe lub nie byłoby właściwe ze względów estetycznych, oznaczenie może być zamieszczone na

opakowaniu lub na banderoli albo na etykietach trwale związanych z artykułem.

§ 4. 1. Jeżeli ze względu na właściwości fizyczne artykułu sprzedawanego bez opakowania nie można artykułu oznaczyć w sposób określony w paragrafach poprzednich, przedsiębiorstwa określone w § 1 ust. 1 i ust. 2 do każdej partii artykułu wprowadzanego do obrotu załączają certyfikaty stwierdzające dane, o których mowa w § 1.

2. Jeżeli artykuł, o którym mowa w ust. 1, odsprzedawany jest przez przedsiębiorstwo nie wymienione w § 1 ust. 1 i 2, do każdej partii artykułu sprzedawanego należy dołączyć odpis certyfikatu, wydanego przez producenta.

§ 5. 1. Zarządzenie nie narusza przepisów o oznaczaniu artykułów, wynikających z:

- 1) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. Nr 39, poz. 384 z późniejszymi zmianami),
- 2) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o dozorcze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. Nr 36, poz. 343 z późniejszymi zmianami),
- 3) ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o środkach farmaceutycznych i odurzających oraz artykułach sanitarnych (Dz. U. Nr 1, poz. 4),
- 4) ustawy z dnia 18 listopada 1948 r. o produkcji win, moszczów winnych i miodów pitnych oraz o obrocie tymi produktami (Dz. U. Nr 58, poz. 462),
- 5) dekretu z dnia 4 marca 1953 r. o normach i o Polskim Komitecie Normalizacyjnym (Dz. U. z 1953 r. Nr 15, poz. 61 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244).

2. Przepisy o oznaczaniu artykułów (towarów) nie wymienione w ust. 1 tracą moc z dniem wejścia w życie zarządzenia.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od ogłoszenia.

Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów:
St. Jędrzychowski

27

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 stycznia 1958 r.

w sprawie przedłużenia dla niektórych grup podatników terminu składania zeznań o wysokości dochodów i przychodów podlegających podatkowi wyrównawczemu.

Na podstawie art. 64 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 25) zarządza się, co następuje:

§ 1. Terminy składania zeznań o wysokości dochodów i przychodów podlegających podatkowi wyrównawczemu oraz terminy wpłat wynikających z tych zeznań przewidziane w art. 10 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o podatku wyrównawczym (Dz. U. Nr 62, poz. 336) przedłuża się w 1958 r. dla:

- 1) podatników osiągających wyłącznie przychody podlegające przepisom o podatku od wynagrodzeń z wyjątkiem podatników określonych w pkt 2 — do dnia 15 lutego 1958 r.,

- 2) podatników, którzy obok innych przychodów bądź dochodów osiągają także przychody z twórczości lub działalności naukowej, oświatowej, literackiej, artystycznej, plastycznej i publicystycznej, wymienione w art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41 i z 1956 r. Nr 44, poz. 201) — do dnia 31 marca 1958 r.,

- 3) podatników osiągających przychody z praw autorskich nabytych w drodze spadku lub zapisu — do dnia 31 marca 1958 r.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 31 stycznia 1958 r.

Minister Finansów: w z. J. Trendota

28

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

z dnia 31 grudnia 1957 r.

w sprawie przydziałów, rozdzielników, uzgodnień dostaw oraz warunków dostawy koksu i półkoksu.

Na podstawie art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1956 r. o umowach dostawy pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 16, poz. 87) i art. 3 ust. 2 dekretu

z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) oraz zgodnie z §§ 2 i 3 zarządzenia Przewodniczącego Pań-